

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 58. Epistolæ ad Acacium & Zenonem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. lum patuit. Is enim ad Papam scripse-
A. C. 483. rat, ut, si ad Sacram Sedem verterentur, ipsos non audiret, imo & a conspectu arceret, & nihilominus eundem Joannem, toties condemnatum, miserat Tyrum, ut eam Ecclesiam regeret.

Theopha.

Zen. an. 12.

p. 113.

Evagr. III.

hist. c. 38.

Cum igitur Felici Papæ constaret, Epistolas Antecessoris sui non modo nihil profuisse, sed Acacium Disciplina Ecclesiasticæ etiam illudere, in Ecclesia S. Petri coacta Synodo, Vitalem Episcopum Truentinum in Piceno, Misenum Episcopum Cumanum in Campania, & Felicem Ecclesiæ Romanæ Defensorem, delegit, & cum mandatis Constantino-
 polim misit; erant autem mandata hujusmodi. Petrus Mongus Cathedra Alexandrina ejiciatur. Acacius ad articulos Libelli, quem Joannes Talaja SS. Pontifici contra ipsum tradidisset, respondeat. Eidem Joanni nomine Papæ præcipiatur, ut Petro Mongo anathema dicat. Legatis suis Papa duas præterea Epistolas ferendas commisit, unam ad Acacium, ad Imperatorem Zenonem alteram.

§. LVIII.

Epistolæ ad Acacium, & Zenonem.

Felix ep. 1.
to. 4. Cont.
p. 1049.

In Epistola ad Acacium SS. Pontifex queritur, quod ex composito de Causa Ecclesiæ

clesiae Alexandrinae & pertinaciter taceat, Sæculum V.
A. C. 483.
 postquam per Epistolas Simplicii Papæ
 toties rogatus fuisset, ut mentem suam
 aperiret. *Tui officii erat, inquit, Impe-
 ratori omnia ea mandata in memoriam
 reducere, quæ contra Petrum Alexandri-
 num, & pro Timotheo Catholico edidit,
 idque multo magis, quod, ut ea faceret
 Imperator, te ipsum, ita enim ad nos scri-
 psisti, hortatorem habuerit. Omnem co-
 natum adhibere debebas, ut Imperatorem
 probiberes, Hæresin erigere, quam deje-
 cerat, ne te ipsum impii in eam favoris
 suspectum redderes; neminem enim latet,
 quantum in animum Principis valeas.
 An mente tua excidit, Frater mi! quam
 acriter in Tyrannum Hæreticum pugna-
 veris (nempe in Basiliscum) an mercedem,
 quam tibi optimus Deus daturus erat, per-
 ditam vis? non te movet, quod oves Do-
 mini lacerentur? an more Mercenarii fu-
 gere cogitas? aut potius, cum nihil sit,
 quod timeas, quomodo suspicionem effu-
 gies, gregem tuum a suo Pastore prodi?
 Nihil timeamus Ecclesiae, quam Iesus
 Christus conservandam promisit, sed pro-
 prium nostrum interitum metuamus, si
 furentem tempestate gubernaculum abjici-
 mus. Proinde moneo, suadeo, & exhor-
 tor, ut emendes præterita, & non feras,
 ut tota Ecclesia denuo ob eorum auda-
 ciam periclitetur, qui in Concilium au-
 dent*

Sæculum V. *dent insurgere. Memento, Deum in Die*
A. C. 483. *judicii rationem a nobis exacturum, an*
Ecclesiam in eo statu, in quo illam a Pa-
tribus nostris accepimus, salvam præstite-
rimus. Se ipsum a Matris suæ Commu-
nione separat, qui in periculo versantem
destituit. Quia vero sinistra de te opi-
nio nobis non est, instantissime hortamur,
ut deinceps omnia ea amoveas, quæ a-
liorum mentibus suspicionem possent in-
gerere.

Ep. 2. p. 1053 In Epistola ad Imperatorem Felix
 initio Benevolentiam captat, dicens, vi-
 ros se misisse, qui suam Ordinationem
 ei notam facerent, & prima suo nomine
 obsequia Principi exhiberent. Queritur
 deinde, quod Imperator ad litteras
 Antecessoris sui, de Pace Ecclesiæ Ale-
 xandrinæ agentes, nihil responderit, at-
 que a Confessione S. Petri, seu quod i-
 dem esset, a Fide universalis Ecclesiæ
 deficere velle videatur. *Memento, in-*
quit, quid hostes tuos prostraverit, & ti-
bi denuo ad solium aperuerit viam. Ipsi,
dum Concilium Calcedonense, & Scripta
Beati Leonis laceffunt, ceciderunt, tu ve-
ro, dum eorum errores damnasti, ad ter-
reni Imperii culmen ascendisti. Nemo
jam in orbe terrarum super, qui Nomen
Imperatoris gerat. Deum tibi placatum
habere satage, cave indignationem Omni-
potentis

Epistola ad
 Imperato-
 rem.

potentis incurras! hoc a te rogo, & per ^{Sæculum V.}
 omnia obtestor! Marciani, & Leonis, A. C. 483.
 Augusta Memoria, Antecessorum tuorum,
 Exempla inspice, sequere Fidem eorum,
 quorum optimo jure Successor es. Seque-
 re Fidem, quam ipsemet es professus. In
 Regiæ tuæ Tabulario inquire jube, quæ
 Antecessori meo scripsisti, cum secundo
 Imperium auspicias es. Nullus nisi de
 conservanda Auctoritate Concilii Calce-
 donensis, & revocando Timotheo Catholi-
 co sermo. Inquirantur ea, quæ ad eun-
 dem scripsisti, cum ipsi tanquam Legitimo
 Episcopo reditum ad Ecclesiam Alexan-
 drinam gratulatus es: unde sequitur, Pe-
 trum tunc expulsam, Anti-Episcopum
 fuisse, & Hæresis Sectatorem. An non
 tu ille ipse es, qui, datis litteris, omnibus
 Episcopis, & Clericis Ægypti gravissi-
 mas pœnas minabaris, & nisi intra Bime-
 stre ad Timothei Communionem redirent,
 deponendos esse, & tota Ægypto proscri-
 bendos. Tu es, qui jussisti, ut omnes a
 Petro, vel a Timotheo Hæretico, tunc jam
 mortuo, ordinati, ad Communionem Ti-
 mothei Catholici reciperentur, si intra
 præscriptum tempus pœnitentes reverte-
 rentur. Tu volebas, ut Causa Petri un-
 quam novo examini subjiceretur. Tu
 sententia nunquam revocanda pronuncia-
 sti, non concessurum te, ut, si Timotheus
 fatis fungeretur, ei daretur Successor, qui

Sæculum V. A. C. 438. *non ex Clericis Catholicis, aut a Catholicis ordinatus esset. Qua ergo ratione ferre potes, ut Jesu Christi ovile bodie ille lupus infestet, quem olim ipse abegisti? Et inferius: An non ille est, qui annis abhinc triginta, ab Ecclesia Catholica deficiens, ejus hostes secutus, Hæresin docet, nunquam non fundendi humani sanguinis avidus. Denique sicut Dei Gratia Rempubicam a Tyranno Hæretico liberavit, ita tu Ecclesiam ab iis, qui Hæresis venenum spargunt, purga, & fac, ut S. Marci Sedes S. Petri Ecclesie reconcilietur. (*)* Hæ fuerunt Epistola, quas Felix Papa Episcopis Vitali, & Miseno Legatis suis Constantino-polim ferendas tradidit.

FINIS TOMI VI.

INDEX

(*) Quis non in hac Epistola veras Communitatis omnium Christianorum Patris Notas videret?